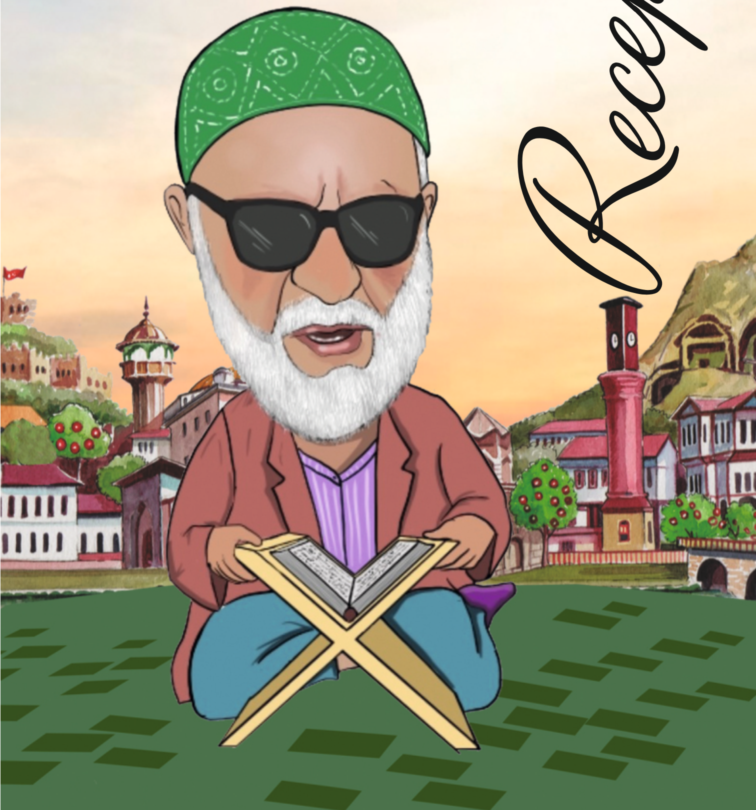
Recep Katırcı

Recep Katırcı, İkinci Dünya Savaşı devam ederken Samsun'un Lâdik ilçesinde 1 Ocak 1941'de, kendi tabiriyle soğuk bir kış gününde dünyaya geldi. Ekonomik durumu pek de iyi olmayan bir ailede çocukluk geçirdi. İki erkek, bir kız kardeşi vardı. Çocukken bile arkadaşlarıyla ezan okunduktan sonra abdest alıp camiye giderlerdi. Ailenin en büyük çocuğuydu Ama Hafız Recep Katırcı. Altı buçuk yaşında menenjit hastalığına yakalandı. İlk gittikleri doktor hiçbir şey olmadığını söyledi. Gözleri şişti ve yanmaya başladı. Annesi ona çeşitli geleneksel tedavi yöntemleri uyguladı. Gözleri ceviz gibi şişmiş, annesi sirkeli bezleri alnına koyarak onu iyileştirmeye çalıştı fakat gözlerini kurtaramadı. Bu tedavi sonunda ateşi düştü fakat gözlerini açtığında göremiyordu. Samsun'daki doktorlara gitti. Oradaki doktorlar geç kalındığını söyledi. Bütün yaşıtları okula giderken annesi en azından namaz kılacak kadar dua öğrensin diye onu bir cami hocasına gönderdi. Hoca, onla bir gün ders yaptı. Sonrasında annesine gidip onun olağanüstü bir zekâsı olduğunu ve onu hafızlık yapabileceğini söyledi.

Bu duruma annesi çok şaşırdı. Annesi de Kur'an öğrenmesine çok yardımcı oldu. Daha on yaşında iken hafız oldu. Sabah namazından önce annesiyle kalkar, abdest alır ve Kur'an okurlardı. Annesi hece hece okur, o okumayı bitirince Recep Katırcı okunan bölümü hemen ezberlerdi. Dönemin şartları gereği, görme engelli olarak normal bir eğitim alarak hayatına başlayamadı. Bu eğitim sırasında kendisinin imla hatası yaptığını düşündüğünden dönemin müftüsünden, zaviye kültürüyle yetişen birtakım hocalardan tecvit ve makam derslerini aldı. Fıkıh, kelam, tefsir, siyer, hadis ve akait derslerini gördü.

Onun tabiriyle kürsü hayatı, on yaşında ramazan ayında her gün mukabele okumasıyla başladı. O kadar güzel Kur'an okuyordu ki uzak yerlerden bile merak edip gelenler oldu. İlkokul, ortaokul ve liseyi dışarıdan bitirdi. Üniversite sınavına girmek istedi fakat o zamana kadar görme engelli hiçbir kişi buraya kadar gelemediği için girebileceği bir sınav yoktu. Sonrasında "Madem ben sınava giremiyorum, bana bir görev verin." diyerek talepte bulundu. İlkokul mezunları birçok yerde müftülük yaparken o, bir lise mezunuydu. Diyanet İşleri Başkanlığına başvurdu. Bunun üzerine belli bir süre bekletilince Diyanet İşleri Başkanlığını mahkemeye verdi. Mahkemeyi kazandı ve Diyanet İşleri Başkanlığı, onu 1969'da Amasya Suluova Kur'an Kursu öğretmeni olarak atadı. Amasya bölgesindeki gözü görmeyen ilk hafızdı. Dini konularda müftülerin bile üstünde bir bilgiye sahipti. Tüm çevredekiler Recep Katırcı'yı tanımaya başladı, gözleri görmeyen birinin bu kadar çok şey bilmesi insanların dikkatini çekti. Bu süreçte Suluova'da hafız sayısı ciddi bir şekilde arttı. Öğretmenlik yaparken dahi öğrenmekten vazgeçmedi. Her cuma vaaz verir ve bütün ilçe onu dinlemeye gelirdi.

Suluova'da öğretmenlik yaptığı yıllarda mesai saatleri dışında insanlara faydalı olabilmek adına camilerde ya da derneklerde dini konularda okuma etkinlikleri yaptı. Yapmış olduğumuz araştırmada Amasya ve Suluova'da ticaretle uğraşan Zafer Özer ile tanıştık. Zafer Özer, Recep Katırcı ile tanışmasını bu okuma etkinliklerine dayandığını ifade etti. Zafer Özer'in aktardığına göre hocamızın hafızası çok kuvvetliydi.

Osmanlıca dili ağır olan bir kitabı okurken takıldığım yerden paragrafın sonuna kadar eksiksiz bir şekilde okurdu. Hocamla her gün bir temel eser okurduk. İki kere Mesnevi'yi okuduk. En son okuduğumuz kitabın adı Sahih-i Müslim'di. Yeni bir bilgi aldığında çok mutlu olur aşka gelirdi. Normalde insanlar öğrendiği önemli şeyleri not alır altını çizer fakat hocamın görme engeli yüzünden yanında kayıt için kaset taşır, önemli gördüğü yerleri kaydeder ve bu kasetleri kütüphanesine sırayla dizerdi.

Avrupa'da birçok ülkeye gitme imkânı buldu. Almanya, Hollanda, Belçika, Avusturya gittiği belli başlı ülkelerdir. İslam dinini anlattı, farklı dinden insanları İslam dinine çağırdı. Bu yerlerde genç yaşlı demeden herkese İslam'ı anlatmaya çalıştı. Seyahat ettiği yerlere hep ona rehberlik edecek kişilerle giderdi. Yirmi yıl kadar bir süre Almanya'da yaşadı. Sonrasında çocuklarının da isteğiyle 2010 yılında tamamen Türkiye'ye kesin dönüş yaptı. Hayatında çok kez umre ve hacca gitti ve orada rehberlik yaptı.

Recep Katırcı hocamızın öğrencilerinden aynı zamanda TBMM tarafından seçilen Türkiye'nin ilk kamu denetçilerinden olan Abdullah Cengiz Makas Hocaefendi ile ilgili şunları aktardı " Recep Katırcı Hocaefendi kendisini örnek aldığım önemli şahsiyetlerdendir. Kişiliğimizin oluşmasına özellikle manevi dünyamızın zenginleşmesine doğrudan katkısı olmuş bir zattır. Recep Katırcı kimine göre sadece bir hafız, din adamı, hoca ya da vaiz olabilir ama bana göre bundan daha fazladır. Recep Katırcı bana sonsuzluk bilincini kazandıran vizyoner bir rehberdi. Hiçbir işi dünyevi menfaati için yapmamıştır. Allah'ın rızasını gözeterek yapmış ve insanlara faydalı olabilmek için çalışmıştır. Recep Katırcı Hocaefendinin bir çok özelliği burada sıralanabilir ama onun en bariz özelliklerinden birisi de planlı ve dakik oluşuydu. Hiçbir şeye geç kalmazdı. Saat yedide toplanılacaksa ne erken ne geç, tam o saatte orada olurdu.

Belki de hayatınızda görebileceğiniz en planlı ve dakik insandı. Planları kesindi. Her gece 02.30'da kalkar teheccüd namazı kılardı. Her gün saat 07.30'da Kur'an kursunda hazır olurdu. Gününün çoğunu beş vakit namaza göre hazırladığı için günün her saatine ait belli bir planı olurdu."

Yüzlerce hafız yetiştirdi, herkesle eşit ilgilenirdi. Kimseye yük olmadığı gibi, herkese derman olurdu. Kitapları çok sever, öğrencilerine de sevdirirdi. Neredeyse okunan her şeyi aklında tutabilirdi.

İnsana güven veren mübarek insan, şiirleri ile de herkesin yüreğinde yer edindi. Hani derler ya "Kişi yaşadığı hal üzere ölür, öldüğü hal üzere haşrolunur." ifadesinde olduğu gibi hocamız yaşadığı gibi Kasım 2020'de covid-19 hastalığından dolayı Hakk'a yürümüştür. Ölümünden bir yıl sonra 7 Kasım 2021'de, onu anmak için tüm sevenleri kabri başında toplandılar. Her gece kalktığı teheccüd vaktinde hocam uyanacak biz ona kavuşacağız derken o Rabb'ine kavuştu. Hattat Bekir Er, hocamızın mezar taşına "Sonsuzluk Allah'ındır." anlamına gelen "Hüvel Baki" yazısını hat sanatıyla yazmıştır.

Yazımıza hocamızın öğrencilerinden Zafer Özer'in yine hocamıza ithafen yazmış olduğu şiirden bir bölümle sonlandırmak istiyoruz…

HAFIZ EFENDİ

Bir Hocam Yaşardı
Yakından bilenler Hafız Abi derdi,
Uzaktan tanıyanlar Âma Hafız
Bizim ise Recep Hocamızdı…

İlmiyle Amil muazzam bir alimdi,
Gönüllerin İlacı,
dertlerimizin dermanıydı…
Hastaların, acizlerin sığındığı
bir limandı
Bizim ise her zaman her şeyimizdi…

